Navaratri Kirtanam by MahArAjA SvAti TirunAL

మహారాజా శ్రీ స్వాతి తిరునాళ్ విరచితాని నవరాత్రికీర్తనాని

Document Information

Text title : Navaratri Kirtanam by MahArAjA SvAti TirunAL

File name : navarAtrikIrtanAnimahArAjasvAtitirunAL.itx

Category : devii, kRitI, svAtitirunAL, devI

Location : doc_devii

Author : svAtitirunAL

Transliterated by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Proofread by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Description-comments : Collection

Latest update : August 23, 2019

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 3, 2023

sanskritdocuments.org

మహారాజా శ్రీ స్వాతి తిరునాళ్ విరచితాని నవరాత్రికీర్తనాని

Introduction :

When one thinks of MahArAjA SvAti TirunAL, one is invariably reminded of Lord PadmanAbha of the mammoth temple of SyAnandUrapuram (presently known as Tiruvanantapuram). The MahArAjA used the various synonyms of the proper noun "PadmanAbha" as the composer's signature (mudra) in most of his musical compositions. While a bulk of his kIrtanam□s is the outpouring of his devotion to Lord PadmanAbha, he has also penned a few songs in praise of various other deities in nearby temples. Among these, a group of nine kIrtanam-s he composed, in praise of the Goddess, specifically for singing during NavarAtri festival, stand out as a distinctive, and precious collection. Popularly known as "Navaratri kIrtanam□s, the series of nine songs on Goddess, to be sung on each day of the nine day during NavarAtri season is as follows.

Day 1: దేవి జగజ్జనని devi jagajjanani (rAgaM: sha NkarAbharaNaM, tALaM: Adi)
Day 2: పాహి మాం శ్రీవాగీశ్వరి pAhi mAm shrI vAgIshvari (rAgaM: kalyANi, tALaM: Adi)
Day 3: దేవి పావనే devi pAvane (rAgaM: sAveri, tALaM: Adi)
Day 4: భారతి మామవ bhArati mAmava (rAgaM: tODi, tALaM: Adi)
Day 5: జననీ మామవ jananI mAmavA meye (rAgaM: bhairavi, tALaM: tripuTa)
Day 6: సరోరుహాసనజాయే sarOruhAsana jAye (rAgaM: pantuvarALi, tALaM: Adi)
Day 7: జనని పాహి సదా janani pAhi sadA (rAgaM: shuddha sAveri, tALaM: tripuTa)
Day 8: పాహి జనని సన్తతమ్ pahi janani santatam (rAgaM: nATakura nji, tALaM: tripuTa)
Day 9: పాహి పర్వతనన్దిని pAhi parvatanandini (rAgaM: Arabhi, tALaM: Adi)

The navarAtri concerts are usually preceded by the rendition of commencing pieces, 'tODayaM', a Ma NgaLam, and a prayer to Lord GaNesha, "paripAhi ganAdhipa" in rAgaM sAveri, composed by the MahArAja himself, to ward off all obstacles.

NavarAtri utsavam

There is a legend associated with this festival. The famous Tamil poet Kambar, the author of the Tamil epic story, “Kamba RAmAyaMam”, used to offer regular worship to Goddess Sarasvati in a temple situated in PadmanAbhapuram. As his health deteriorated, he approached the ruling CEra King (identified only as Kulashekhara PerumAL), and extracted a promise from him that the NavarAtri festival for the temple would be conducted every year, with the same old grandeur, and without any interruption. To this day, the Royals of Travancore has honored this promise, and the idol of Goddess sarasvati came to be worshipped by the ruling family over succeeding generations. This idol, cast in pa nca lOham (amalgam of five metals), does not bear the usual vINa, but wields the rosary, a manuscript, and is seated on a pedastal, and not on a lotus, a description that fully agrees with the one given by SvAti TirunAL in his second navarAtri kIrtanaM , “pAhi mAM shrI vAgIshvari”. During the regime of KArtika TirunAL RAma Varma, the capital was shifted from PadmanAbhapuram (now in Tamilnadu) to Tiruvanantapuram. To keep the promise given to Kambar, it was arranged that every year, during the Malyalam month “kanyA”, the idol of Goddess Sarasvati would be brought in a grand procession on an adorned elephant, to the new capital, Tiruvanantapuram. The procession culminates at the navarAtri maNTapam, located on the right side of the East gOpuram of the PadmanAbhasvAmi temple, where it is received with great respect by the Head of the Royal. The nine day festival is conducted there in an equally grand manner. Since the idol is not an “utsava vigraham”, when it is taken to the capital, a lamp is lit in its original location, and regular pUja offered there.

The venue of the utsavam is the NavarAtri MaNTapam in the Fort Palace of the MahArAjA of Travancore. In earlier days, the navarAtri festival used to feature devotional music, dance, vedic chanting, grantha pUja, Ayudha pUja, scholarly discussions, and debates on the purANams. But these days, except for the pUja and music, most of the activities have vanished. MahArAjA SvAti TirunAL himself codified the music for the NavarAtri concerts, and composed these nine gems in weighty rAgams, so that they could be sung as the main piece on each day. The sequence in which these songs have to be rendered was also stipulated by the composer. These kIrtanams were rendered in a group earlier, with an elaborate rAga AlApana and tAnam, alone rendered by the chief musician, in

the typical Travancore style with a mRRida Ngam accompaniment. But, nowadays, one musician renders the entire song. Also, in those days, all the caraNaM lines were sung, whereas these days only one of the caraNams is sung.

During the first three days, devi is worshipped as sarasvati, the next three days as lakShmi, and as durga on the last three days. The concerts are offerings to devi. Till early 1900s, the “mullamUDu” bhAgavatars gave the concerts, where one musician would lead the chorus, and each one took turns to do the rAga AlApana, neraval, kalpanA svarams, etc. The ancestry and musical tradition of these BhAgavatars dates back to the time of MahArAjA SvAti TirunAL himself. In fact, we are deeply indebted to these musicians for handing over to the present generation, numerous compositions of SvAti TirunAL , in their original authentic forms. Slowly however, the system changed. Competent musicians from outside were invited to sing the main concert, and “mullamUDu” bhAgavatars were restricted to singing just the initial invocation, the “tODaya ma NgaLam.

The scene of the navarAtri maNTapam is equally superb. Oil lamps are lit, and the atmosphere is filled with the subtle fragrance of fresh flowers, sandalwood, incense, and camphor fumes. The concerts start exactly at 6.00 p.m and ends precisely at 8.30 p.m. Besides, there is no applause at the end of each song, thus making the entire atmosphere very serene and devotional.

The NavarAtri kIrtanam□s

The first six kIrtanams are on Goddess sarasvati, and the remaining three are on Goddess pArvati. This is a surprising deviation from the usual practice, where three days each are equally devoted to durgA, lakShmi, sarasvati. While the first six songs on sarasvati are not on any particular shrine, the last three on durga are on specific temple locations. The seventh and last one are on ‘tiruvARATTu kAvil bhagavati’ of Atti Ngal, in the suburbs of Tiruvanantapuram. In these two songs, we find the geographical clue, “vAhinItaTa nivAsini” (residing on the banks of gushing waters), and especially in the ninth one, the phrase “nata va ncinRRipAlaka vaMsha shubhOdaya, indicates that the elder sister of the MahArAja, worshipped there. The eighth song is on Goddess of kanyAkumAri, as is indicated by the phrase “kanyAkubja vAsini.

Unlike MuttusvAmi DIkShitar, who has used all the eight vibhaktis (declensions) of the

Sanskrit language, in his popular group compositions like the “kamalAmbA navAvaraNam”, SvAti TirunAL chose to use only the sambOdhanA (vocative case) and prathamA (nominative) vibhakti, in the navarAtri group. All the nine songs are of the “pAhi mAm” (please protect me !) type, calling out to the Goddess to protect him, and the bulk of the words employed in each song is just lofty description of the Goddess and her virtues at great length, using highly poetic language. These compositions belong to the “kRRiti” pattern, with a short pallavi and anupallavi, followed by a few caraNams. The first song has four caraNams, and the remaining have only three. While the first six songs indulge in very long caraNams using lengthy phrases, the last three, devoted to Goddess PArvati, are shorter and much simpler. Among the songs, the second one is the longest in terms of the individual components, with eight lines to the annupallavi, and nine lines each to the three caraNams. The sixth song in pantuvarALi has caraNams of varying lengths. It is worth observing that the first three songs do not feature the composersh mudra (signature) “padmanAbha”, or any of the synonyms. The third caraNam of the sAveri composition features the phrase “padmanAbha vilAsini”. But, according to some experts, this is an incorrect version, since it means “the consort of padmanAbha”, which is certainly not a correct description for sarasvati. Perhaps the correct phrase should be “padmabhava vilAsini”, since “padmabhava” is certainly Lord Brahma! Five of the remaining songs exhibit proper “padmanAbha mudra”, and the last one has only an indication of the composersh name.

Some experts hold the view that these songs might have been composed at different times, and finally grouped together as a navarAtri cluster. Since the second song matches the description of the Goddess more closely, and the phrase “navarAtri utsavam” is imbedded in the lyric, it might have been composed specifically for the navarAtri utsavam. But, the first song too has the same phrase, but in the fourth caraNam, which might have been probably added later, since all remaining songs have only three caraNam-s.

All the songs use majestic rAgams. The first six kIrtanams are in cauka kAlam (slow tempo), whereas the last three use madhyama kAlam (medium tempo). But madhyama kAla passages are found at the very end of the caraNams from the second song onwards (and in some cases, at the close of the anupallavi). To add to the complexity, the middle three songs have “sholkaTTu” (rhythmic syllables) in the anupallavi. Other noteworthy features

are the absence of mandhra sthAyi sa ncAram (lower octave phrases) in the kalyANi and pantuvarALi pieces and liberal usage of pa ncamam in the NATakura nji piece.

The Arabhi song, perhaps due to the presence of rapid flow of phrases, has attained popularity among musicians. However, the kalyANi and bhairavi songs stand out as superb work. The former has dhAtu which is unique, and shows a blending of the salient features of sOpAnam music, an indigenous form of classical music, special to Kerala. The pallavi has two Avartams (tALa□cycles), the anupallavi six, and the carad nam nine. The caraNam falls into two parts □□□ the first with four Avartams, and the second, five. It is in the first part that the features of sOpAnam music is exhibited, the syllables moving slowly in the beginning, and then attaining rapidity and uniformity.

Speaking of sOpAna sa NgItam (music), it is a style of singing, with the accompaniment of the eDakka (a kind of drum) and usually takes place in the temples and in the traditional singing of KathakaLi padams. It does contain the basic musical factors such as sruti, svaram, rAgam, and tALam. But the style displays the general aspects of the melody without AlApana, svara prastAram, gamakam, sa Ngati, etc. It is usually rendered in slow tempo, emphasizing the sAhityam, the lyrics. The word “sOpAnam” means the flight of steps at the door of the main temple sanctorum, and it is here that the musicians stand and render these songs at specified time during the temple rituals. Hence the singing was called “sOpAna pATTu", and in due course, it also denoted the style of singing.

The Lyrical Beauty

Being a poet himself, SvAti TirunAL has infused a lot of life and poetry into the Nava. The songs are carved out very meticulously and yet have a beautiful flow to them. It would be no exaggeration to say that SvAti TirunAL has excelled himself. The language is simple, charming both in sound and meaning. The flow of words is slow in some places and swift elsewhere, but always graceful. He has employed the various elements that add to the beauty of a poem (in this case, a composition) such as prAsam (rhyme), dvitIyAkShara prAsam (alliteration in the second letter of each line), Adya pada prAsa, (alliteration in the first segment) and so forth. This has been woven very intelligently in all the segments and sub□segments of the compositions. The composer has expressed his ideas very elegantly, in lucid language employing unique ala.mkAra.m (figure of speech) such as upamA (simile), rUpakam (metaphor), utprekShA (fancy), and so forth. The word flow in the long caraNam

lines of the first two songs remind us of similar juggling word constructions usually found in the gItam-s (aShTapadis of Jayadeva's love poem, "gIta gOvindam.

The Essence of the kIrtanams

In all the songs in the series, the composer bows to the Goddess, seeking Her blessings, with an earnest appeal to protect him and save him from sins and torments. These songs contain "stuti" (praise) for the deity, description of Her beauty, besides prayers for unwavering bhakti (devotion) towards her.

Goddess sarasvati is appropriately described as spotless white in complexion, riding on a white swan, wearing white silk, bearing the vINa (lute□variety), the book, the rosary and the symbol of protection in her four hands, and having a crescent moon on her head. This reminds us of the famous dhyAna shlOkam,

యా కున్దేన్దుతుషారహారధవళా యా శుభ్రవస్త్రావృతా
  యా వీణావరదణ్డమణ్డితకరా యా శ్వేతపద్మాసనా ।
యా బ్రహ్మాచ్యుతశఙ్కరప్రభృతిభిర్దేవైః సదా పూజితా
  సా మాం పాతు సరస్వతీభగవతీ నిశ్శేషజాడ్యాపహా ॥

Goddess pArvati is described in the last three songs as very charming in form, having a crescent moon on her head, bearing the trident in her hand, and riding a lion. She is the consort of shiva, and the slayer of the demon chaNDa, muNDa and mahiSha.She grants all desires to her true devotees.

Thus, the Navaratri Kirtanam-s are indeed a beautiful gift from SvAti TirunAL to the rich legacy of our karNAtik music.

మహారాజా శ్రీ స్వాతి తిరునాళ్ విరచితాని నవరాత్రికీర్తనాని ॥

తోడయమ్

రాగం - నాట, తాళం - ఝమ్ప ।

జయ దేవకీకిశోర ! జయ కోటిస్మరాకార !
జయ కాలిన్దీతటవిహార ! జయ గోపికాజార ! (జయ జయ) ॥ ౧॥

జయ మురళీగానలోల ! జయ సువర్ణరుచిచేల !

జయ సలీలధృతశైల ! జయ వారిదనీల ! (జయ జయ) ॥ ౨॥

జయ చరిత్రధుతపాప ! జయ ఖణ్డితాసురాటోప !
జయ యాదవకులదీప ! జయ గోపాలరూప ! (జయ జయ) ॥ ౩॥

జయ కుటిలాసితకేశ ! జయ మునిమానసనివేశ !
జయ పఙ్కజనాభాధీశ ! జయ భూమీరమేశ ! (జయ జయ) ॥ ౪॥

॥ మఙ్గళమ్ ॥

రాగం - పన్తువరాళి, తాళం - ఆది ।

పల్లవి ।
మాతఙ్గ తనయాయై మఙ్గళమ్ ॥

అనుపల్లవి ।
భూయో మనసిజారికాన్తాయై మఙ్గళమ్ (మాతఙ్గ) ॥

చరణమ్ ।
బహలకుఙ్కుమపఙ్కపాటలితకుచాయై
మహిషాసురహారిణ్యై మఙ్గళమ్ (మాతఙ్గ) ॥ ౧॥

కరిరాజగమనాయై వరతాపసమఞ్చయ -
స్మరణీయచరణాయై మఙ్గళమ్ (మాతఙ్గ) ॥ ౨॥

వరనదీతటగాయై వనజనాభనుజాయై
మరకతమేచకాఙ్గ్యై మఙ్గళమ్ (మాతఙ్గ) ॥ ౩॥

॥ గణేశగీతమ్ ॥

రాగం - సావేరి, తాళం - ఆది ।

పల్లవి ।
పరిపాహి గణాధిప ! భాసురమూర్తే ! ॥

అనుపల్లవి ।
శరణాగతభరణ ! సామజోపమసున్దరాస్య ! (పరిపాహి) ॥

చరణమ్ ।

హిమకిరణశకలశేఖరతనుభవ !
శమలనివహశమన !
కమలజముఖసురవృన్దనుతచరిత !
కామితపూరకపాదసరోరుహ ! (పరిపాహి) ॥ ౧॥

మస్తకవిగళితదానజలమిలిత-
మధుకరసముదాయ !
హస్తలసితనిజదన్త ! మహితసుగు-
ణాఖువాహ ! గుహసోదర ! నిరుపమ ! (పరిపాహి) ॥ ౨॥

పావనపఙ్కజనాభమనోహర-
భగినేయ ! దేవ !
సేవకజనతతివిద్యాసమధిక-
శ్రీసుఖదాయక ! భూరికృపాకర ! (పరిపాహి) ॥ ౩॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౧

॥ దేవి జగజ్జనని ॥

రాగం - శఙ్కరాభరణం, తాళం - ఆది (౨ కళై) ।

పల్లవి ।
దేవి ! జగజ్జనని ! (అమ్బ !) దేహి కృపయా మమ తావకచరణభక్తిమ్ ॥

అనుపల్లవి ।
దేవమకుటమణిదేదీప్యమానపాదే ! కేవలానన్దపూర్ణే ! కీరసువాణి! వాణి ! (దేవి) ॥

చరణమ్ ।
వీణాపుస్తకరఞ్జితకరతలవిహసితకఞ్జవరేఽమ్బికే !
వేణీమఞ్జిమపుఞ్జవినిర్జితవితతఘనాఘనమాలికే !
ఏణీమదవినివారణనిపుణతరేక్షణహృతనతపాతకే !
శాణోల్లీఢమహామణిభూషణశాలిని ! బుధజనపాలికే !
ప్రీణితమునిగేయే ! ద్రుహిణజాయే !
పరమమేయే ! నిరపాయే ! (దేవి) ॥ ౧॥

సకలకలాలయశారదహిమకరసదృశవిలాసయుతాననే !
మకరవరాఙ్కశరాసనమౌర్వీమహితతరాళకమోహనే !

శుకసనకాదిమునీశ్వరవిరచితసున్దరపదయుగపూజనే !
వికటజటాలసితేన్దుకలాపిని ! విమలసరోజవరాసనే !
వికచకమలపాదే ! విహతభేదే !
నిహతఖేదే ! భృతమోదే ! (దేవి) ॥ ౨॥

జ్యోతిర్మయనవహారాయితసజ్జ్యోతిషతన్త్రవిభూషితే !
మాతర్మేదురమీమాంసాగమమాంసలితోరుయుగాఞ్చితే !
చేతోహరతరశబ్దాగమకాఞ్చీలతికాగుణశోభితే !
పాతకహరపాద్మాదిపురాణపాదితపాణివిరాజితే !
వీతశమలహృద్యే ! కలితవిద్యే !
త్రిజగదాద్యే ! నిరవద్యే ! (దేవి) ॥ ౩॥

అరుణతరాధరపరిలసదతిమృదుహసితద్యుతిపటలోజ్జ్వలే !
శరణసమాగతజనపరిపాలనసతతోద్యతకరుణాకులే !
పరిజనవిరచితనవరాత్రోత్సవపరితోషితహృదయేఽమలే !
కురు కరుణామయి ! భజనపరే ! మయి కున్దముకుళరదనేఽతులే !
భూరిశుభకరాణి ! అఘహరాణీ !
నుతివరాణి ! కరవాణి ! (దేవి) ॥ ౪॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౨

॥ పాహి మాం శ్రీవాగీశ్వరి ॥

రాగం - కల్యాణి, తాళం - ఆది (౨ కళై) ।

పల్లవి ।
పాహి మాం శ్రీవాగీశ్వరి పాహి భువనేశ్వరి (పాహి మాం) ॥

అనుపల్లవి ।
దేహి తావకదయామయి భారతి ! దేహి బోధసుఖదాయికామిహ ॥

మోహభారతిమిరసఞ్చయామృత-
మూర్తిమమలబుధలోకవిలసిత-
మోహనీయకటకాఙ్గదభూషిత-
ముగ్ధగాత్రి ! తుహినాంశువతంసిని !
బాహులాలసితపుస్తకజపవట-

బన్ధురాభయవరే ! పరచిన్మయి ! (పాహి మాం)

చరణమ్ ।

శారదే ! కచపాశవిడమ్బితరుచిరతరాసిత-
నీరదే ! నిజపతికమలజనిరుపమతరసుఖకరణవి-
శారదే ! స్ఫుటతరధవళిమవిలసితముకురశకలపట-
లీరదే ! వినుతనారదే !
దారుణాధికరపాతకావలీ-
దారణైకనిరతే ! సుభాషిణి !
సారసగర్భదళాయతలోచన-
పూరితభక్తమనోరథవల్లరి !
వారణకుమ్భమదాపహకుచయుగ-
భారవినమ్రకృశోదరి ! మామక-
కరపదముఖసమకరణనికరమపి
చరణయుగభజనపరమిహ కురు తవ (పాహి మాం) ॥ ౧॥

శ్యామళే ! బహళాగరుచన్దనమృగమదఘుసృణప-
రీమళే ! పరిహృతపదనతపరిజనసముదయనిఖిలమ-
నోమలే ! శతమఖముఖసురవరపరిణుతబహువిధచరి-
తేఽమలే ! మధురకోమళే !
సామజాధిపమరాళికాగతి-
చారుమన్దగమనే ! సుహాసిని !
మామకమానసతాపసమూహవి-
రామమతీవ విధాతుమయే పద-
తామరసద్వయమనుకలయే హృది
తామసదోషవిలాసనిరాసిని !
సముదయదవికలహిమకరరుచిమద-
శమనకరణపటువిమలహసితముఖి ! (పాహి మాం) ॥ ౨॥

భాసితే ! శుకశౌనకకౌశికముఖమునిపరిషదు-
పాసితే ! సహృదయరసకరకవివరనికరహృదయకమ-
లాసితే ! శ్రుతియుగపథపథికనయనపరిలసదరుణసి-
తాసితే ! కుసుమవాసితే !
భాసమాననవరాత్రికోత్సవ-

భావుకాపచితిమోదశాలిని !
భాసురసారసనాఞ్చితరత్నవి-
లాసితవిశేషవినిర్జితశక్రశ-
రాసరుచే ! సకలాగమరూపిణి !
దాసమిమం కృపయా శిశిరీకురు
వస మమ సుఖమధిరసనమనవరత-
మసదృశవిలసితవిసరమయి జనని ! (పాహి మాం) ॥ ౩॥

నవరత్రి కీర్తనం ౩

॥ దేవి పావనే ॥

రాగం - సావేరి, తాళం - ఆది (౨ కళై) ।

పల్లవి ।
దేవి ! పావనే ! సేవే చరణే తే బుధావనే ! ॥

అనుపల్లవి ।
భావుకదాయికటాక్షవిలాసిని ! భారతి ! దేహి సదా కుశలం భువనేశ్వరి ! ॥

చరణమ్ ।
సోమబిమ్బమదహరసుముఖి ! భక్తజనాఖిల-
కామితదాననిరతే ! కాన్తకున్దదన్తి !
భీమానన్తాజ్ఞానతిమిరభేదనమిహిరాయితే !
మామకహృది విహర మాన్యగుణావాసే !
సామజపుఙ్గవచారుగతే ! సుర-
సాధ్యనుతే ! విమలే ! వరదే ! భువనేశ్వరి ! (దేవి) ॥ ౧॥

వారిదనిభచికురే ! వాసవోపలనయనే !
మారశరాసనరుచిచోరచిల్లికాన్తే !
సారసకృతనిలయే ! జామ్బూనదమయభూషే !
నారదాదిమునినుతనామసముదాయే !
భూరిమనోజ్ఞకరాఞ్చితవీణా-
పుస్తకభాసిని ! చారుహాసే ! భువనేశ్వరి ! (దేవి) ॥ ౨॥

పాతితదితిసుతే ! శ్రీపద్మభవిలాసిని !

వీతపాపజనగేయవిభవే ! విద్యారూపే !
చాతకో జలదమివ సాదరమాశ్రయామి త్వాం
ప్రీతిం మయి కురు లోకమాతరయి నిత్యం
ధూతమలం కురు మాం సదయే ! పరి-
పోషితసూరిగుణే ! శుభదే ! భువనేశ్వరి !(దేవి) ॥ ౩॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౪

॥ భారతి మామవ ॥

రాగం - తోడి, తాళం - ఆది (౨ కళై)।

పల్లవి ।
భారతి ! మామవ కృపయా నతజనార్తి భారహరణనిరతయా ॥

అనుపల్లవి ।
శారదవిధుమణ్డలసదృశమనోహరముఖి ! ॥

చరణమ్ ।
వాసవాదిసురవినుతే ! తరణిశత-
భాసురభూషణలసితే !
హాసజితకున్దవితతే ! విమలముక్తా-
హారకణ్ఠి ! గజేన్ద్రగతే !
దాసభూతజనవిద్యాదానలోలే ! పరదేవి !
భాసురచన్దనమృగమదకుసుమసు-
వాసితగాత్రి ! సుపావనశీలే ! (భారతి) ॥ ౧॥

నారదాదిమనోనిలయే ! భువనత్రయ-
నాయికే ! కృతాజ్ఞానిలయే !
చారుబాహుధృతవలయే ! వికచ-
సారసాక్షి ! తోషితభూవలయే !
మారకార్ముకసుషమాచోరచిల్లియుగే ! వాణి !
వారిజభవదయితే ! వరవీణా-
వాదనలోలకరాఙ్గులిజాలే ! (భారతి) ॥ ౨॥

సకలాగమమయరూపే ! నిఖిలలోక-

జనని ! సుధామధురాలాపే !
అకలఙ్కగుణకలాపే ! కరుణారస-
హతవివశజనవిలాపే !
సకలే ! పద్మనాభపదసరసిజసేవకవర-
శుకసనకాదిమునీశ్వరవినుతే !
సోమకలాసదృశామలఫాలే ! (భరతి) ॥ ३॥

నవరాత్రి కీర్తనం ४

॥ జననీ మామవ ॥

రాగం - భైరవి, తాళం - త్రిపుట ।

పల్లవి ।
జననీ ! మామవాఽమేయే ! భారతి ! జయ సరసిజాసనజాయే ! ॥

అనుపల్లవి ।
అనుపమితకమలావాసే ! చారు- హసితకృతకున్దనిరాసే ! దేవి ! మునివరేడితవిమలచరితే !
మోహనీయగుణౌఘభరితే ! (జనని) ॥

చరణమ్ ।
తరుణవారిదనిభవేణి ! దేవ-
తరుకిసలయోపమపాణి-
కలితవరదాభీతిముద్రే ! కల్యాణి ! పూర్ణ-
శరదిన్దుసమకాన్తే ! వాణీ !
సురుచిరనయనజితైణి ! పరమ-
కరుణారసగ్రశిరవేణి ! దేవి !
చరణగతజనభరణనిపుణే !
పరమామృతమధురభాషిణి ! (జనని) ॥ ౧॥

ఘనసారతిలకాఙ్కితఫాలే ! అతి-
కమనీయవిశదదుకూలే ! వినత-
జనవిద్యావితరణలోలే ! సాధు-
స్మరణీయతమపాదమూలే
కనకభూషణే ! శుభశీలే ! సర్వా-
గమమయి ! సుజనానుకూలే ! నానా-

మునిమనోమయవనజనిలయే !
వినిహతాశ్రితవివిధశమలే ! (జనని) ॥ ౨॥

పరిహృతఘనాజ్ఞానఖేదే ! కృత-
పద్మనాభసేవకమోదే !
సతతపరిచితవీణానినాదే ! మమ
కురు మతిమయి తవ పాదే
సురగణమహితవినోదే ! శీత-
కరపోతధరే ! గతభేదే ! సదా
సరసీరుహముఖి ! సపది వదనే
సరసమిహ వస సకలవరదే ! (జనని) ॥ ౩॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౬

॥ సరోరుహాసనజాయే ॥

రాగం - పన్తువరాళి, తాళం - ఆది ।

పల్లవి ।
సరోరుహాసనజాయే ! భవతి ! సామోదమమ్బ ! నమామి ॥

పురన్దరాదిసురోత్తమసురుచిర-
అనుపల్లవి ।
కిరీటమణికిరణాఞ్చితచరణే ! (సరోరుహాసనజా) ॥

చరణమ్ ।
యామినీశమనోజ్ఞతమరుచి-
భూమమదవినివారణపటుసిత-
తామరసమృదుకోటరవాసిని !
సామజరాజసదృశగమనే !
కామమఞ్జుశరాసననిరుపమ-
కాన్తిహరచిల్లిచలననిహత-
భీమనిబిడాజ్ఞానమలే ! సుల-
లామశోభిభాలతలే ! వర-
హేమచారుభూషణలసితే ! మద-
హీనమౌనిహృదయైకపదే ! సుర-

భామినీనివహగీతగుణే ! శశి-
ధామమన్దహసితే ! జయ భగవతి ! (సరోరుహాసనజా) ॥ ౧॥

మఞ్జశావరశాలివీణా-
సజ్జీకరమృదులాఙ్గులిదలజిత-
తుఙ్గకల్పకకిసలయనివహే !
దురితసేవకతాపభరే !
భృఙ్గసఞ్చయవలయితసుమసుర-
భీకృతధమ్మిల్లరచితమద-
భఙ్గసజలామ్భోదకులే ! నవ-
పఙ్కజోపమనయనయుగే ! లస-
దఙ్గరాగఘనసారహరిణమద-
హారభాసికుచకుమ్భయుగే హరి-
పుఙ్గవోపమితమధ్యతలే ! పర-
బోధరూపిణి ! పరే ! జగదీశ్వరి ! (సరోరుహాసనజా) ॥ ౨॥

బాలచన్ద్రావతంసిని ! పరిజన-
పాలనైకపరే ! ఘనపాతక-
శైలభిధురాయితచరితే ! కరు-
ణాలవాలాయితహృదయే
లోలరుచిరాళకపరివృతసువి-
శాలరుచినిలయాయితవదనే !
నాలమిహ ఫణినాయకోఽపి బ-
తాలపితుమయి మహిమానం తే
తూలతాం నయ మమోద్యదవిద్యా-
జాలమాశు నను భారతి ! సకలం
భాలలోచనముఖాఖిలవన్దిత-
పద్మనాభపదసేవకనిరతే ! (సరోరుహాసనజా) ॥ ౩॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౭

॥ జనని పాహి సదా ॥

రాగం - శుద్ధసావేరి, తాళం - త్రిపుట ।

పల్లవి ।
జనని ! పాహి సదా జగదీశే ! దేవి ! స్మరహరవల్లభే ! ॥

అనుపల్లవి ।
అనవద్యతరనవహారాలఙ్కృతే ! మఞ్జువనజాయతలోచనే ! వాహినీతటవాసే ! (జనని) ॥

చరణమ్ ।
శైలరాజతనయే ! చణ్డముణ్డనాశిని !
శూలశోభితకరే ! సున్దరరూపే !
భాలరాజితిలకే ! పరమకృపావతి !
పాలితసుజనమాలికే ! సుర-
సాలకిసలయచారునిజపాదే ! (జనని) ॥ ౧॥

మహితబాహుబలమహిషాసురాది-
గహనదహనాయితే ! గతమదసేవ్యే !
సుహసితజితకున్దే ! శోణజపాధరి !
విహర మమ హృది విధుసదృశముఖి
బహలమలయజబన్ధురే ! లోక- (జనని) ॥ ౨॥

పరమపావనశ్రీపద్మనాభసహోదరి !
నీలచికురే ! కేసరివరవాహే !
చరితదురితభక్తదరనికరే ! గౌరి !
కురు కృపాం మయి కులిశధరముఖ-
పరిణుతే ! ఘనదురితహృతిలోలే ! (జనని) ॥ ౩॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౮

॥ పాహి జనని సన్తతమ్ ॥

రాగం - నాట్టకురఞ్జి, తాళం - త్రిపుట ।

పల్లవి ।
పాహి జనని ! సన్తతం మామిహామల పరిణతవిధువదనే ! ॥

అనుపల్లవి ।
దేవి ! సకలశుభదే ! హిమాచలకన్యే ! సాహసికదారుణచణ్డముణ్డనాశిని ! (పాహి) ॥

చరణమ్ ।

బాలసోమధారిణీ ! పరమకృపావతి !
నీలవారిదనిభనేత్రే ! రుచిరశీలే !
భాలలసితవరపాటీరతిలకే ! శ్రీ-
నీలకణ్ఠదయితే ! నిగమవనమాతఙ్గి! (పాహి)॥ ౧॥

సురభికుసుమరాజిశోభితకచవృన్దే !
వరదే ! వాసవముఖవన్ద్యమానచరణే !
అరుణజపాకుసుమాధరే ! కౌముదీ-
పరమోజ్జ్వలహసితే ! భక్తకల్పవల్లికే ! (పాహి)॥ ౨॥

కమనీయతమరూపే ! కన్యాకుబ్జవాసిని !
శమితపాపనికరే ! శాన్తహృదయగేహే !
అమితవిమలరుచిహారే ! నీలవారిదో-
పమవేణి ! గౌరి ! శ్రీపద్మనాభసోదరి ! (పాహి) ॥ ౩॥

నవరాత్రి కీర్తనం ౯

॥ పాహి పర్వతనన్దిని ॥

రాగం - ఆరభి, తాళం - ఆది (౧ కళై) ।

పల్లవి ।
పాహి పర్వతనన్దిని ! మామయి పార్వణేన్దుసమవదనే ॥

అనుపల్లవి ।
వాహినీతటనివాసిని ! కేసరివాహనే ! దితిజాళివిదారణే ! ॥

చరణమ్ ।
జమ్భవైరిముఖనతే ! కరి-
కుమ్భపీవరకుచవినతే ! వర-
శమ్భులలాటవిలోచనపావక-
సమ్భవే ! సమధికగుణవసతే ! (పాహి) ॥ ౧॥

కఞ్జదళనిభలోచనే ! మధు-
మఞ్జుతరమృదుభాషణే ! మద-
కుఞ్జరనాయకమృదుగతిమఞ్జిమ-
భఞ్జనాతిచణమన్థరగమనే ! (పాహి) ॥ ౨॥

చఞ్చదళిలలితాళకే ! తిల-
కాఞ్చితశశిధరకలాళికే ! నత-
వఞ్చినృపాలకవంశశుభోదయ-
సఞ్చయైకకృతిసతతగుణనికే ! (పాహి) ॥ 3॥

॥ మఙ్గళమ్ ॥

॥ భుజగశాయినో ॥

రాగం - యదుకులకామ్భోజి, తాళం - రూపక ।

భుజగశాయినో నామ మఙ్గళం
పరమజానతాపీహ కీర్తితం
దహతి పాప్మనాం జాలమఞ్జసా
భువి శిఖీ యథా దారు సఞ్చయమ్ ॥

Encoded with introduction and proofread by
Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Navaratri Kirtanam by MahArAjA SvAti TirunAL
pdf was typeset on February 3, 2023

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*